

DIA INTERNACIONAL EN MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES DE L'HOLOCAUST

Les Nacions Unides estableixen el 27 de gener com a ***Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust***, que aquest any celebrarà la seva 11a edició. Existeix un programa de divulgació dels fets, que es desenvolupa a través d'una xarxa internacional, la voluntat del qual és ajudar a prevenir els actes de genocidi, tant en l'actualitat com en un futur, recordant al món les lliçons apreses de l'Holocaust, explicades, moltes vegades, per persones que van sobreviure als camps de concentració.

De fet, es tracta que mai oblidem la barbàrie del règim nazi que pretenia l'extermini dels jueus, a qui considerava una raça impura. En aquell Holocaust també es van eliminar altres col·lectius que Hitler i els seus col·laboradors qualificaven d'indesitjables, com és ara les persones d'ètnia gitana, les persones amb discapacitat, els homosexuals, els testimonis de Jehovà, els dissidents i opositors polítics, entre d'altres.

Si bé tot va ocórrer en el transcurs de la II Guerra Mundial, les dimensions de la massacre foren tan colpidores que les persones que hi van sobreviure, així com diverses institucions internacionals, van proposar-se mantenir-ne viu el record perquè mai més s'haguessin de lamentar actes criminals d'aquella magnitud.

Malgrat això, encara que sense una virulència tan extrema, el racisme es continua donant en la nostra societat. Aquesta societat que anomenem "civilitzada" encara discrimina les persones pel seu lloc d'origen, pels seus costums, tradicions, per la seva llengua, religió i pel color de la seva pell. I no tan sols es caracteritza pel racisme, sinó per la indiferència més absoluta respecte de les vulneracions dels drets fonamentals i de la dignitat de les persones.

En tenim exemples cada dia quan en els informatius ens relaten les condicions inhumanes en què viatgen fugitius de les guerres o de la fam. Quan ens assabentem que no els volen deixar entrar en molts països. Quan sentim molts conciutadans que es queixen dels immigrants... oblidant que potser ells o els seus pares també ho van ser. També quan sentim que en molts llocs del planeta es produeixen crims contra pobles que no són acceptats en la seva pròpia terra a causa de les seves diferències tribals o culturals. És ben trist, però val a dir que ens hi hem acostumat: "no va amb nosaltres".

Evidentment que no podem posar-ho tot en el mateix sac, però de la indiferència d'una part de la població, i de la perpetuació de l'odi per part d'una altra, no en podem esperar res de bo.

Sent així, per responsabilitat, per consciència i per professionalitat, des de la nostra posició com a síndics/síndiques o defensors dels ciutadans, tenim una tasca pedagògica que hem d'exercir en moltes ocasions. Aquesta labor d'explicar que ningú és més que ningú, que les persones, com a tals, som totes iguals, i que no existeixen races pures o impures que demanin un tractament diferent. La dignitat, el dret a viure i a ser lliure, és o hauria de ser una condició essencial per a tothom i així ens ho recorden la carta dels Drets Humans i les Constitucions dels països més avançats. També és cert que des de molts ajuntaments, escoles i institucions, es treballa incansablement per educar en la igualtat i en la solidaritat, buscant erradicar tota mena d'odi. D'aquesta tasca, d'aquesta lluita, sempre en formarem part activa i hi estarem al costat.

Rosa M. Sánchez
Síndica Municipal de Greuges d'Igualada